

DE WERKWIJZE VAN WORKFAST

**inventarisatie van klachten binnengekomen
op het meldpunt van de SP**

februari 2015

SP-afdeling Nijmegen

Inleiding

WorkFast is een bedrijf dat mensen vanuit de bijstand (of vanuit een aanvraag voor een bijstandsuitkering) aan een baan moet helpen. Naar eigen zeggen behalen ze met hun unieke methode een uitstroompercentage van 60 procent. Verder staat op hun site dat de opdrachtgevers hebben berekend dat elke in WorkFast geïnvesteerde euro minimaal 5 vijf euro oplevert. Het is een harde methode. Deelnemers moesten tot voor kort 5 sollicitaties per dag schrijven en minimaal 3 keer per week op gesprek komen bij een consultant van WorkFast. Fulltime bezig zijn met het zoeken naar werk en fulltime bereikbaar zijn, behoort tot de verplichtingen. Inmiddels heeft de SP in Nijmegen al bereikt dat het aantal van 5 sollicitaties per dag niet meer van toepassing is.

Aanleiding

Geruime tijd is er sprake van klachten van werkzoekenden die door WorkFast begeleid worden. Er is berichtgeving over intimidatie en veelvuldige dreiging van korting op de uitkering. Hiermee is volgens de SP de integriteit van dit project in het geding en daarmee de integriteit van de gemeente Nijmegen als opdrachtgever.

Meldpunt WorkFast

In oktober heeft SP Nijmegen een meldpunt geopend om de problemen te inventariseren naar aanleiding van een zeer ernstige klacht over WorkFast die in augustus bij de SP-hulpdienst binnenkwam. Mede vanwege de landelijke negatieve berichtgeving over het bedrijf in de media en de aandacht die *EenVandaag* op tv besteedde aan WorkFast op 7 april 2014 wilde de SP zich een beeld vormen hoe de ervaringen van deelnemers met WorkFast in Nijmegen waren. Inmiddels hebben 26 mensen gereageerd op het meldpunt. Het doel is de klachten te inventariseren en zo tot conclusies en aanbevelingen te komen.

Contact met deelnemers WorkFast

Een aantal bestuurs- en fractieleden van SP Nijmegen heeft enkele dagdelen gepost bij de ingang van het CWI en deelnemers aangesproken. Opmerkelijk was dat een aantal mensen huiverig was iets te zeggen en dat er zeker angst was om hun naam te zeggen. Na de melding in de media dat de SP een meldpunt geopend had, kwamen de eerste formulierinzendingen binnen. Mensen die er prijs op stelden zijn persoonlijk telefonisch gehoord. Met een aantal mensen zijn meerdere contacten geweest.

De vragen van de enquête:

- 1) Hoe lang zat u al in de bijstand voordat u met WorkFast in aanraking bent gekomen?
- 2) Op welke manier bent u met WorkFast in aanraking gekomen?
- 3) Wat zijn uw ervaringen met WorkFast (zowel prettige als vervelende)?
- 4) Ervaart u veel druk van WorkFast, wordt er bijvoorbeeld gedreigd met korting op uw uitkering?
- 5) Heeft u het gevoel dat er rekening gehouden wordt met uw persoonlijke situatie en omstandigheden?
- 6) Heeft u nog andere klachten over de sociale dienst?
- 7) Wilt u op de hoogte blijven of meehelpen met dit onderzoek? (vul dan onder uw gegevens in)

Van de vragen 3, 4 en 5 zijn de citaten in dit onderzoek opgenomen.

In verband met de privacy zijn de namen van deelnemers als ook de namen van WorkFast medewerkers die genoemd werden anoniem opgenomen in dit rapport.

EenVandaag

De intro van *EenVandaag* voor hun uitzending: Ruim 400.000 mensen zitten in de bijstand. Achterover leunen is er voor hen niet bij. Gemeenten treden steeds harder op tegen bijstandsgerechtigden, in een poging ze weer aan het werk te krijgen. WorkFast claimt een harde, maar succesvolle methode te hebben bedacht om die bijstandstrekkers weer aan het werk te krijgen. Dertig gemeenten maken er inmiddels gebruik van. Deelnemers moeten verplicht vijf keer per dag solliciteren en permanent bereikbaar zijn. Door uitkeringsgerechtigden zo dicht op de huid te zitten, wordt tachtig procent uit de uitkering geholpen, claimt WorkFast. Uit cijfers van diverse gemeenten blijkt dat percentage een stuk lager te liggen. Van de bijstandsgerechtigden die in Rheden aan WorkFast deelnamen was maar een derde na een jaar nog aan het werk. En de methode heeft nog een keerzijde: het regent klachten over de wijze waarop WorkFast met bijstandsgerechtigden omgaat.

Vragen SP aan het college

De gemeente Nijmegen is in juli 2013 in zee gegaan met WorkFast. Op dat moment was landelijk al duidelijk dat er veel kritiek op het beleid van dit bedrijf is, dat vaak als respectloos of zelfs intimiderend wordt ervaren. Vanwege de zorgen omtrent de werkwijze van WorkFast en het feit dat uit de cijfers van mei 2014 bleek dat er 80 sancties waren opgelegd aan deelnemers van WorkFast, heeft de SP in oktober vragen gesteld aan het college. Voor de vragen van de SP en de antwoorden van het college van B en W verwijzen wij u naar onderstaande link:

http://nijmegen.notudoc.nl/cgi-bin/showdoc.cgi/action=view/id=1015111/_43_2014_Workfast.pdf

De uitstroom uit de uitkering van deelnemers aan het WorkFast-traject is hoger dan de gemiddelde uitstroom naar werk (60 procent Workfast tegenover 40 procent voor het gehele bestand van uitkeringsgerechtigden). Dit is niet verwonderlijk, omdat meer dan de helft van het aantal deelnemers aan WorkFast bestaat uit jongeren die arbeidsfit zijn en een relatief korte afstand tot de arbeidsmarkt hebben. Van de oudere deelnemers werd van te voren verwacht dat ze binnen 3 maanden uit kunnen stromen. Om nu de conclusie te trekken dat WorkFast beduidend meer mensen uit de uitkering helpt is voorbarig. Immers, de niet werkfitte mensen en mensen met grotere afstand tot arbeidsmarkt (lichamelijke en psychische beperkingen) behoren niet tot de doelgroep van WorkFast.

Sinds juli 2013 zijn er 174 sancties opgelegd aan 111 deelnemers van WorkFast. Dat betekent dat van alle deelnemers aan WorkFast 20 procent op hun uitkering is gekort. In diezelfde periode zijn er bij alle andere bijstandsccliënten die niet voor WorkFast zijn geselecteerd 422 sancties opgelegd aan 336 personen, wat neerkomt op zo'n 6 procent van de bijstandspopulatie.

Niet duidelijk of sancties gegeven aan deelnemers buiten de WorkFast groep ook zo snel omhooggaan in kortingspercentage (20% 1 maand 40% 2 maanden 80% 4 maanden). In het antwoord van het college staat dat als WorkFast een sanctie adviseert aan de gemeente, de gemeente altijd in gesprek gaat met de persoon in kwestie om zijn/haar visie te geven. Van de mensen met wie de SP gesproken heeft, horen we echter dat dit niet altijd gebeurt.

Deelnemers

Vanuit een positie als bijstandsgerechtigde of mensen die net een bijstandsuitkering kwamen aanvragen zijn deelnemers bij WorkFast terecht gekomen. De achtergronden zijn divers. Jongeren die uit de schoolbanken komen, werklozen vanuit UWV, mensen die een eigen onderneming hadden die failliet was gegaan, maar doorgaans mensen waarvan althans op papier verwacht wordt dat ze een redelijke kans op een reguliere baan hebben, kortom: de groep 'werkfitte' deelnemers.

Persoonlijke situatie en omstandigheden

Op de vraag of de deelnemers vonden dat er voldoende rekening gehouden werd met persoonlijke situatie en omstandigheden antwoorde iedere respondent met “nee”. Dat wordt meteen teruggekoppeld aan de betrokkene als zijnde ‘eigen probleem’!

“Het menselijk aspect wordt volledig uitgeschakeld. Men heeft geen enkel oog voor de persoonlijke situatie. Mijn situatie: ik ben bijna 64, onlangs gescheiden, heb nog inwonende dochter van 28, mijn huis wordt binnenkort door de bank verkocht en ik heb nog geen vervangende woonruimte”

“Nee. ik had geen ervaring met computers en met 5 sollicitaties per dag was ik van 8 uur in de ochtend tot 12 uur in de avond bezig”.

“Te weinig. Persoonlijke competenties en fysieke gezondheid werden gevraagd, maar er werd niet naar geluisterd. Het was vrij snel duidelijk dat ik gewoon moest gaan orderpicken, ondanks mijn spieraandoening. Sowieso vind ik het een loze (veel te hoge) investering om mij aan dit traject mee te laten doen. Het was bij aanvang bekend dat ik per februari 2015 zou gaan studeren. Het ging dus om een tijdelijk baantje voor maximaal vier maanden.”

Ervaringen met WorkFast

Op de vraag wat de ervaringen (zowel prettige als vervelende) met WorkFast zijn kwamen nauwelijks positieve ervaringen binnen. Als die er wel waren, dan werd er meestal meteen iets achter gezegd wat het positieve naar beneden haalde. Deelnemers vinden het vervelend steeds weer een andere consulent tegenover zich te zien. Zeker als dan ook snel blijkt dat er niet wordt voortgeborduurd op de afspraak die met een vorige consulent is gemaakt. Het lijkt er ook op dat er geen overdracht tussen consulenten plaatsvindt. De veelal kleinerende, schofferende en intimiderende bejegening wordt door veel deelnemers als zeer kwetsend, vernederend en demotiverend ervaren. Dit doet het zelfvertrouwen geen goed, roept angst op en geeft klachten op psychisch gebied. Nuttelose opdrachten werden ook als zeer onprettig en demotiverend ervaren. Een greep uit de antwoorden:

“Ik had de opdracht gekregen van een collega, twee dagen daar voor, om een nieuw cv te maken. Daar was ik mee bezig, maar deze had ik niet af gekregen, dus vroeg ik een uitstel aan omdat ik hem af moest hebben. Toen ik vervolgens gisteren op mijn nieuwe afspraak verscheen, werd ik eerst 10 minuten aangesproken over het verzetten van de afspraak. Dat dit echt niet kon, dat ik in twijfel werd getrokken enz enz.. en op wat voor een toon! Vervolgens liet ik mijn cv zien. En ik zei, ik MOEST dit veranderen van die andere collega. Waar hij vervolgens op zei, als zij zegt spring van de brug af, dan doe je dat toch ook niet?! Of wel?! Dus ik stond met mijn mond vol tanden. Vervolgens pakte hij mijn cv en zei hij, ik zou dit anders doen, dit anders doen, dit en dit. Voor mij zou je nu op de stapel komen van; niet uitgekozen voor een gesprek. Nu ben ik bezig met een nieuw eenvoudig cv maken. want dit hebben ze zsm nodig.”

“Slechte ervaringen, ze proberen je te kleineren, alles wat je doet is fout of niet voldoende”. “Ze willen dat je 3 keer per week komt voor controle, totaal geen verstand van zaken en vacatures die ze meegeven gaan nergens over“

“Vaak kreeg ik een ander contactpersoon. Deze was niet op de hoogte van mijn vorige gesprek zodat ik elke keer weer dezelfde dingen moest vertellen. Heel frustrerend”

“Vervelende gesprekken, regelmatig dreiging dat als ik iets niet goed doe er maatregelen genomen worden. Opmerkingen als ' je moet blij zijn dat je mag solliciteren. Je hoeft niet te solliciteren, je hoeft ook niet te ademen”

“Continu een ander persoon waar ik mee sprak (5 verschillende achter elkaar) en men weet niet precies van elkaar wat er is afgesproken. Telkens dezelfde vragen opnieuw moeten beantwoorden.”

“Er wordt geen echt rekening mee gehouden met ziekte. Je moet dan gewoon - hoe ziek je ook bent - alle uitzendbureaus af. het is echt belachelijk.” “Stel je voor dat dat uitzendbureau een paar 100 man per dag krijgt, dan kunnen ze niet eens hun werk normaal doen. Het is gewoon niet reëel en je boet

ervoor als je het niet doet!”

“Vervelend: ze behandelen je als een klein kind. Bijvoorbeeld: als je afgesproken had om langs te gaan bij een uitzendbureau (waar je al ingeschreven stond) om de details van een job op te vragen, maar je hebt per abuis dit bureau opgebeld en zegt dit eerlijk, dan peperen ze dit erin. Het is een intensief traject en soms kun je wel eens een fout maken toch?”.

“Ik zag er geen voordeel aan. 3 keer per week ga ik met de bus , € 6 reiskosten. Ik ben werkloos, inkomen van 750 euro maar elk week 15-20 euro reiskost betalen en het maakt niks uit: elke keer 15 minuten afspraak bla, bla nieuwe afspraak maken en dat was het!!! “

“ Laatste keer, een WorkFast-ambtenaar zei dan tegen mij: je stinkt! Hij geloofde niet dat ik elke dag een douche neem. ”

“Ik had me vergist in de tijd, dacht dat ik er om 3 uur moest zijn, maar het was 2 uur: meteen maatregel”

“Ik voelde me behandeld als iemand die niet wilde werken, het was 100% eigen schuld dat ik in de bijstand zat”

“Ik ging steeds slechter slapen en zag elke keer meer op tegen de gesprekken” “WorkFast regeerde mijn leven” “Ik durfde niets te zeggen uit angst voor kortingen”

“Mijn mobiel stond op stil, ik had niet opgenomen. Nou dat heb ik geweten! Bij het volgende gesprek werd mijn 'onbereikbaarheid' flink uitgemeten, dat moest niet nog een keer gebeuren”

“Hoe ik het met een baan met onregelmatige werktijden, de zorg voor mijn kinderen moest regelen, moest ik zelf maar uitzoeken, dat is uw probleem zei hij”

“Tijdens het eerste gesprek werd het doel uitgelegd: het was nu hoog tijd dat ik zelf eens voor mijn eigen inkomsten zou zorgen. Ik was flabbergasted, net of IK niet wilde, ik wil niets liever dan uit die uitkering en onafhankelijk zijn!”

“Het is niet verkeerd als de feiten van je (bijstands-)situatie door een buitenstaander worden verhelderd en je daarmee een spiegel wordt voorgehouden. Daarentegen vind ik dat dit wel op een juiste manier moet gebeuren. De persoonlijke situatie van de klant mag niet uit het oog verloren worden.

Basishouding: in eerste instantie vond ik de houding prima. Zakelijk, helder en concreet. Maar na twee afspraken werd me duidelijk dat ik het toch allemaal verkeerd doe in het leven. ‘Ja, jij bent hier degene zonder werk’, ‘Tsja, je bent ook maar een stil muisje hè’, ‘Oh, ik heb ook een spieraandoening, daar kan je gewoon mee werken, hoor’, ‘Op deze manier kost jij de gemeente een hoop geld’.

“Onze aanvullende uitkering is voor duur van 8 maanden met 80% verlaagd. Volgens mevrouw xxxx van WorkFast ben ik een aantal afspraken niet na gekomen, wat totaal niet waar is. In de brief over de oplegging van maatregel staat ook dat ik als reden van niet na komen van afspraken aangaf geen motivatie te hebben, wat ook totaal niet waar is. Een afspraak die ik met mevrouw xxxx van WF gemaakt had was dat we zouden kijken hoeveel sollicitaties per dag haalbaar zou zijn voor mij. In verband met mijn vriendin die toen destijds zwanger was gaf ik aan niet 5 sollicitaties per dag kon doen, omdat ik voor haar moest zorgen als zij van haar werk zou thuis komen. Mevrouw xxxx van WF heeft de zwangerschap vergeleken met haar eigen zwangerschap en had mij gezegd dat mijn vriendin heel goed voor haar zelf kan zorgen omdat mevrouw xxxx dat zelf ook had gedaan. Ik wil even aangeven dat mijn vriendin een chronische ziekte heeft (sikkelcel anemie). Bij vrouwen met sikkelcelziekte gaat de zwangerschap vaak gepaard met problemen. Als de zwangerschap wordt doorgezet neemt de bloedarmoede waarschijnlijk in hevigheid toe. Ook de crises kunnen toenemen in aantal en in ernst. Daarom is het nodig dat een gynaecoloog en een hematoloog de aanstaande moeder tijdens de zwangerschap zeer uitvoerig begeleiden. Meestal wordt in het laatste deel van de zwangerschap een aantal bloedtransfusies gegeven. Ondanks deze voorzorgsmaatregelen is het gevaar op een miskraam groot. De bevalling moet met de uiterste zorg in het ziekenhuis plaatsvinden. HOE KAN MEVROUW XXX HAAR ZWANGERSCHAP VERGELIJKEN MET DIE VAN MIJN VRIENDIN? Dit is te gek voor woorden! Mijn vriendin had op een gegeven moment een miskraam gehad, ik heb toen ook de volgende ochtend de afspraak met Workfast afgebeeld. Tijdens de eerstvolgende gesprek na de miskraam heeft mevrouw xxx mij verteld dat ik 24 uur van tevoren moet afbellen, net alsof ik 24 uur van tevoren kan weten dat mijn vriendin een miskraam zou krijgen. Mevrouw xxx toonde totaal geen medeleven. Toen ik mevrouw xxx vertelde dat mijn vriendin zelf niet wilde geloven dat ze een miskraam heeft gehad en bang was om naar de dokter te gaan, vroeg mevrouw xxx of mijn vriendin wel echt zwanger was en of ik mijn vriendin wel kan vertrouwen, dit werd mij allemaal te veel. Tijdens het laatste gesprek is er een spanning tussen mij en mevrouw xxxx ontstaan, en waren we het er beiden over eens eens het traject niet verder voort te zetten zodat de spanning niet hoger oploopt. Dus er was totaal geen sprake van tekort aan motivatie! Wat ik nog wil vermelden is dat tijdens de intakegesprek heeft meneer xxx van Workfast racistische gedrag vertoond. Ik vertelde hem namelijk dat ik bij mijn laatste werkgever ben aangenomen omdat er daar een percentage allochtonen moeten werken van de gemeente Nijmegen. Dit heeft de persoon die mij heeft aangenomen zelf verteld. Meneer xxx heeft mij toen gezegd dat ik op de moment dat ik was aangenomen, de baan van een autochtoon heb afgepakt. Deze uiting is strafbaar gesteld! Het in de uitoefening van een ambt, beroep of bedrijf discrimineren van mensen wegens hun ras (art. 137g). Dit is tevens als overtreding strafbaar gesteld in artikel 429quater. Ik heb ook aan WorkFast aangegeven dat mijn kinderen uit mijn vorige relatie elke weekend bij mij zijn (van vrijdag t/m zondag).

Maar toch werden er afspraken gemaakt op vrijdag na 15:00. WorkFast heeft me een aantal keer gevraagd of mijn vriendin niet kan oppassen terwijl ik hun meerdere keren heb aangegeven dat mijn vriendin werkt. Dus nogmaals mevrouw xxx heeft simpelweg in de brief gezegd dat ik niet gemotiveerd ben, maar dat is zeer zeker niet het geval. Mijn vriendin heeft het al moeilijk genoeg met werken in haar toestand en daarboven op word onze uitkering nog eens voor duur van 8 maanden met 80% verlaagd. Dat wilt zeggen dat mijn vriendin niet meer de benodigde voedingsstoffen binnen kan krijgen en dat dat in haar geval fataal kan aflopen. Wij willen zelfs een rechtszaak aanspannen tegen Workfast voor onrechtmatig ons uitkering te verlagen van de duur van 8 maanden met 80%.”

Druk vanuit WorkFast

“Ervaart u veel druk vanuit WorkFast, wordt er bijvoorbeeld gedreigd met kortingen?”

Het is duidelijk dat er veel druk wordt uitgeoefend op de deelnemers.

“Ik ervaar een enorme druk en ik wil weten of ik verplicht ben hieraan deel te nemen. Ook wil ik weten of het rechtmatig is dat de overheid me verplicht met 1 specifieke BV 'zaken' te doen. Via internet heb ik een zaak, waarbij hoogste rechter heeft bepaald, dat kernactiviteiten mbt WWB door overheid zelf moet worden uitgevoerd en niet door commercieel bedrijf mag worden gedaan. Lijkt erop dat mijn casus wordt verkocht, waarbij mijn casus voor die BV winst moet opleveren”

“Ja, en er wordt gedreigd als je iets niet doet, ook al is het zwaar irreal! Er werken daar echt niet-gekwalificeerd mensen, die geen goede communicatie-eigenschappen hebben. Sommige hebben met tbs gewerkt, en zo behandelen ze ons ook: als dader “

“Ja, er werd van me verwacht na een flinke depressie en 2 jaar zonder werk gelijk 40 uur ploegendienst te draaien. “

“Jazeker, ik was na ruim een week zo over de toeren dat ik ben gestopt en tegen WorkFast heb gezegd dat ik mijn uitkering niet meer hoefde te hebben. Kon het niet meer opbrengen wat ze wilden.“

“Mijn zelfbeeld werd steeds lager, zo werd mij constant ingepeperd dat het allemaal aan mij lag dat ik in de bijstand zat”

“In plaats van positieve begeleiding, steun en bemoedigende woorden, kreeg ik constante negativiteit, denigrerende en kleinerende opmerkingen naar mijn hoofd geslingerd”. Mijn zelfvertrouwen nam met de dag af en had ook invloed op mijn gezin, ik werd steeds geïrriteerder naar mijn omgeving toe en kon niet veel meer hebben. Ik wist niet waar ik het moest melden dat de manier waarop WF met me omging me sloopte, want de dreiging van korting en het machtsvertoon van WF lieten ze elk gesprek weer merken”

“Ja. Het een paar keer goed plaatsen van een dergelijke dreigende opmerking, zorgt voor onderhuidse druk. Terugkijkend op het traject, kon ik het gewoon niet goed doen. Het constante 'gehijs in mijn nek' heeft bij mij het effect gehad dat ik op een gegeven moment stil viel. Sollicitaties liepen op niets uit, en na afwijzingen moest ik meerdere keren contact opnemen met de bedrijven waar ik afgewezen was. Dit laatste voelde meer als bezigheidstherapie, maar de mensen van WorkFast vonden dit een goede aanpak om telefonische competenties te oefenen. Het zorgde er dan ook voor dat ik niet meer wist waar ik nu op moest focussen. Het vinden van een baan of eindeloos vervelende en nutteloze telefoongesprekken voeren? “

Resultaten

De bejegening van mensen gebeurt niet zelden op een vernederende, intimiderende en kleinerende manier. Dit wordt als zeer vervelend ervaren. Door veel deelnemers aan dit onderzoek wordt gezegd dat de werkwijze niet effectief is en het aanbod van WorkFast gering en eenzijdig is. Mensen krijgen in hun ogen veelal nutteloze opdrachten. De deelnemers aan WorkFast zijn doorgaans mensen die al actief met solliciteren bezig waren voor ze het WorkFast traject ingingen. Alle uitzendbureaus aflopen, open sollicitaties verrichten, persoonlijk bij bedrijven binnenstappen, 0 uren contracten aangaan, nabellen van bedrijven waar ze afwijzing voor hebben gekregen en 25 sollicitaties per week schrijven wordt door veel deelnemers als nutteloos ervaren. De methode van WorkFast demotiveert, belemmert hen en houdt hen juist meer af van hun eigen sollicitatiestrategie. Bijvoorbeeld om voor de zelf uitgekozen sollicitaties zorgvuldige aandacht en tijd te besteden. Van maatwerk, toegespitst op de capaciteiten van de deelnemers, is geen sprake.

Conclusies en aanbevelingen

De mensen die op de enquête van de SP gereageerd hebben voelen zich veelal geïntimideerd en zijn in een aantal gevallen hun laatste beetje zelfvertrouwen kwijtgeraakt. Enkelen gaan met angstaanvallen naar het CWI, zo bang zijn ze voor de afspraak. Mensen geven ook aan dat ze vaak de deur niet uit durven, want ze moeten bereikbaar zijn en anders krijgen ze korting op hun uitkering.

Onze vraag is: is dit echt de manier is waarop wij als gemeente met onze inwoners om willen gaan? Er zijn vacatures waar honderden reacties op komen en de deelnemers van WorkFast moeten gaan bellen wat de reden is dat ze niet aangenomen zijn. Zouden die bedrijven zitten te wachten op al die talloze telefoontjes? Ligt het dan alleen aan de cliënten zelf dat ze niet aangenomen zijn?

De uitstroom naar werk vanuit WorkFast is met 60 procent hoger dan de gemiddelde uitstroom van 40 procent. Dit lijkt mooier dan het is: WorkFast richt zich slechts op 'werkfitte' bijstandsgerechtigden, terwijl de totale uitstroom uit de bijstand ook de niet werkfitte mensen bevat. WorkFast krijgt alleen de krenten uit de pap. De gemeente kan niet duidelijk maken hoeveel bijstandsgerechtigden dankzij de WorkFast-methode sneller aan het werk zijn gekomen. De gemeente heeft geen cijfers beschikbaar waarin een harde vergelijking wordt gemaakt tussen twee overeenkomstige groepen van 'werkfitte' bijstandsccliënten waarvan de ene groep heeft deelgenomen aan WorkFast en de andere groep op eigen kracht aan het werk is gekomen.

Uit de beperkte cijfers die de gemeente wel heeft verstrekt, is één ding duidelijk. WorkFast zorgt voor veel meer sancties en boetes (20% versus 6% gemiddeld) dan voor extra uitstroom naar werk. Daarmee is WorkFast vooral een opjaag- en sanctie-instrument, en in veel mindere mate een uitstroom-instrument.

De SP ziet graag dat bijstandsgerechtigden naar de arbeidsmarkt geleid worden, maar daarbij is niet alles geoorloofd. Het geld dat in WorkFast wordt gestoken kan veel beter besteed worden aan het creëren van echt werk. Daarom roept de SP de Nijmeegse gemeenteraad op zo snel mogelijk te stoppen met WorkFast en meer werk te maken van échte re-integratie.